

SYTUACJA. MYŚL. UCZUCIE.

Scenariusz warsztatów do spektaklu
„Najgorszy człowiek na świecie”
w reż. Anny Smolar

KOŁA (20 min)

Podzielcie się na dwie grupy. Niech pierwsza ustawi się w kole po wewnętrznej stronie, druga po zewnętrznej. Osoby z koła zewnętrznego i wewnętrznego (zwrócone twarzami do siebie), odpowiadają sobie na pytania z listy. Na każde pytanie przeznaczone są dwie minuty, dla obu odpowiadających. Przy zmianie pytania osoby z koła wewnętrznego przesuwają się o jedno miejsce, a osoby w kole zewnętrznym zostają na miejscu. W ten sposób nie powtarzają się osoby, z którymi rozmawiamy.

1. Kim jestem?
2. Skąd pochodzę?
3. Jakie jest moje wewnętrzne zwierzę?
4. Co mnie cieszy?
5. Czego się boję?

Po ćwiczeniu, jeśli ktoś ma ochotę posłuchać o sobie, może usłyszeć od osób, z którymi rozmawiał, jakie informacje na jego temat zostały zapamiętane. Nie może ich jednak komentować w trakcie wypowiedzi innych. To doświadczenie ma uświadomić, co mówimy innym, jak chcemy być postrzegani. Czy to naprawdę ja? Działanie ma skłonić do autorefleksji nad samym sobą. Można dodatkowo zadać pytania: Jak było Ci w tym doświadczeniu? Łatwiej było mówić czy słuchać o sobie samym?

POROZMAWIAJMY O SPEKTAKLU (20 min)

Podzielcie się na 3-4 osobowe grupy, w zależności od ilości osób. Usiądźcie w kole, w środku umieśćcie kartkę z pytaniami. Odpowiedzcie sobie na nie, podzielcie się swoimi odczuciami. Ważne, żeby każda grupa porozmawiała na każde z zadanych pytań.

1. Jakie emocje towarzyszyły Wam podczas spektaklu?
2. Co Was poruszyło?
3. Która postać była Wam najbliższa i dlaczego?
4. Czy zapamiętaliście jakieś słowa?
5. Jaki alternatywny tytuł mógłby nosić spektakl?
6. Czy jakieś inne teksty/książki/filmy przychodzą Wam do głowy na myśl o spektaklu?
7. Co chcielibyście/chcielibyście powiedzieć postaci, która była Wam najbliższa?

KIEDY

po obejrzeniu spektaklu,
najlepiej w ciągu
1-2 tygodni po spektaklu

DLA KOGO

dla młodzieży
ponadgimnazjalnej

CZAS

1,5 godziny

GDZIE

w sali, gdzie jest trochę
wolnej przestrzeni
do zajęć ruchowych
(można odsunąć ławki)

POTRZEBA

białe kartki, pudełko
po butach, patyczki
do szaszłyków długie,
białe kartki, nożyczki,
taśma klejąca, taśma
papierowa, mazaki, sprzęt
do odtworzenia muzyki,
wydrukowany tekst
M. Halber (poniżej).

TEATR IM. WOJCIECHA
BOGUSŁAWSKIEGO
W KALISZU
teatr.kalisz.pl
facebook.com/
TeatrBoguslawskiego

MOJE. PRACA INDYWIDUALNA (5 min)

Przed Tobą biała kartka papieru. Pomyśl, kim jesteś. Postaraj się wypisać wiele skojarzeń, myśli. Kim jestem? Jakie role spełniam? Ważne, żeby każde stwierdzenie zaczynało się od słowa „jestem”. Stwierdzenia mogą dotyczyć ról społecznych, w jakich jesteśmy, ale także wyglądu czy emocji, np. jestem kobietą, mieszkanką Kalisza, córką, uczennicą, ale także jestem wysoka, jestem zdenerwowana, szczęśliwa itd.

WSPÓLNE. PRACA ZBIOROWA (10 min)

W grupach 3-4 osobowych poszukajcie wspólnego hasła w wypisanych przez siebie pojęciach. „Uczeń”, „mieszkaniec Kalisza”, „przyjaciel”. Co to znaczy? Jakie znaczenia mają dla Was te pojęcia? Przy pomocy znajdujących się w sali rzeczy stwórzcie instalację/rzeźbę, która będzie nawiązywać do jednego, wybranego przez Was pojęcia. Zostawcie kartkę z podpisem. Instalacja może być zrobiona z krzesel, książek, ławek – wszystko zależy od waszej wyobraźni. Następnie wszyscy uczestnicy warsztatów mogą przejść się po sali, jak po galerii sztuki, i oglądać powstałe instalacje.

CZYTANIE PERFORMATYWNE (15 min)

Na kartkach znajduje się fragment z książki „Najgorszy człowiek na świecie” Małgorzaty Halber. Przeczytajcie tekst w grupach 5–6 osobowych, . Każde z Was może w dowolnym momencie przeczytać fragment. Spróbujcie to robić bez wcześniejszego umawiania się. Ważne jest też wzajemne wyczuwanie się w przestrzeni. Możecie chodzić, siedzieć lub leżeć, krzyczeć, szeptać, śpiewać – pełna dowolność, z oczywistym zachowaniem granic osobistych. Uczestnicy, którzy w danym momencie nie czytają, są obserwatorami.

„Na każdym rogu czeka na Ciebie informacja o ludziach sukcesu. (...). Musisz zdążyć odnieść sukces zawodowy, zdobyć wyższe wykształcenie, znaleźć idealnego partnera, założyć rodzinę, kupić mieszkanie, wychować dziecko, kupić samochód, założyć własną firmę, napisać książkę, zrealizować pomysł na bloga, grać w tenisa, interesować się polityką, interesować się polityką zagraniczną, wiedzieć, kto dostał Nobla z literatury, przeczytać to, co napisał ten, który dostał Nobla z literatury, znać minimum jeden język obcy, znaleźć czas dla siebie, zrobić remont, oddychać, umyć kibel, pójść na te drugie studia. Musisz namalować te wszystkie obrazy, które chcesz namalować, napisać sztukę, zrobić sam łódź, nauczyć się jeździć na nartach, nauczyć się medytować, kupić nowe łóżko, nie martwić się komentarzem na fejsbuku, pójść do fryzjera, pojechać do Azji, zmienić pracę, zmienić żonę. A Ty zamiast tego siedzisz przed telewizorem.”

MAŁA MANIFESTACJA (15 min)

Co myślicie o tekście, który czytaliście przed chwilą? Czy Wy także odczuwacie przymus? W jakich sytuacjach? Kto go wywołuje? Jakie role spełnacie? Stwórzmy teraz najmniejszą manifestację świata w pudełku po butach. Na karteczkach możecie napisać przeciwko czemu w swoim życiu protestujecie, czego żądacie, na co nie ma w Was zgody. Swoje hasła zapiszcie na karteczkach i przyklejcie do patyczków. Patyczki można wbić zaostrzonym końcem w pudełko po butach. W ten sposób powstanie Mała Manifestacja Wielkich Spraw. Działaniu może towarzyszyć muzyka z finałowej sceny spektaklu – The Avalanches „Frankie Sinatra”.

PODSUMOWANIE. TWOJE ZDANIE (10 min)

Usiądźcie w okręgu. Zróbcie rundkę, niech każdy się podzieli z grupą tym, co się dla niego wydarzyło podczas warsztatów.

PEDAGOG TEATRU OLA RAJSKA

Magister psychologii, arteterapeutka Polskiego Instytutu Ericksonowskiego, wykładowczyni Społecznej Akademii Nauk w Łodzi. Współautorka i koordynatorka projektów „Lata w teatrze” w Bralinie i Białym Zdroju. Współpracowała z Teatrem Dzieci Zagłębia im. Jana Dormana w Będzinie i Teatrem Brama w Goleniowie, pracując przy programach edukacyjnych. Współpracuje, jako tutor w projekcie „Teatroteka Szkolna”, z Instytutem Teatralnym im. Zbigniewa Raszewskiego w Warszawie. Obecnie opracowuje program edukacyjny dla Teatru im. Wojciecha Bogusławskiego w Kaliszu.

TEATR IM. WOJCIECHA
BOGUSŁAWSKIEGO
W KALISZU
teatr.kalisz.pl
facebook.com/
TeatrBoguslawskiego